

[Miljøministeren]

år 2000 har rent vand og liv i havet omkring Danmark, og så må vi jo nok sige: lykke til denne dag for miljøet.

De opgaver, der ligger for, ligger i udvalget. De ligger selvfølgelig også i vores ministerium. Alt, hvad vi kan bidrage til for at få løst opgaven på rette vis, vil vi gøre, og jeg er taknemlig over, at jeg kan sige det på baggrund af en medarbejderstab, der er dygtig og parat til at være med til fortsat at løse denne opgave.

Leif Hermann (SF):

Spændingen om udfaldet af denne debat er unægtelig ikke på bristepunktet. Alligevel er der grund til at komme med nogle, fra min side i hvert fald, opsummerende bemærkninger og kommentarer til noget af det forløb, der har været her i eftermiddag.

Nu ser det ud til, at der er et flertal bag Det Radikale Venstres dagsorden, når afstemningen finder sted i morgen. Der kan være grund til at sige, at dermed er i hvert fald det såkaldte grønne flertal retableret for at behandle et overordentlig centralt, ja, måske det mest centrale miljøpolitiske problem, vi har beskæftiget os med herinde i mange år.

Det pålægger udvalget og de partier, der skal bære udvalgsarbejdet igennem med de klare og nødvendige opstramminger, der skal ske i handlingsplanen, et særligt ansvar. Det pålægger disse partier et ansvar for, at vi ikke kommer til at stå i en situation som den, vi stod i i foråret, i maj måned 1985, da vi ikke evnede at tage fat på spørgsmålet om handelsgødningsproblemet. Hvis ikke vi evner det, har hr. Albrechtsen ret: så er dette kun en udskydelse af problemerne.

Miljøministeren takker for, at Det Radikale Venstre har tilkendegivet handlingsplanens bæredygtighed. I betragtning af den forståelse af Det Radikale Venstres dagsorden, hr. Svend Auken har givet udtryk for, og i betragtning af den forståelse, jeg også selv har lagt til grund for vores holdning til denne dagsorden, en forståelse der ikke er bestridt af Det Radikale Venstre, forstår jeg ikke, at miljøministeren kan mene, at handlingsplanen har nogen bæredygtighed.

Under udvalgsarbejdet vil en lang række af de initiativer, som er foreslået i de forskellige planer, der er kommet frem – Socialde-

mokratiets 20-punkts plan, og vi fremlagde i går en plan – selvfølgelig blive søgt indarbejdet i det resultat, der skal komme ud af det.

Navnlig vil vi sikre, at de bindende regler, der skal fastlægges, som handlingsplanen også siger, for landbrugets gødningsplanlægning, for efterafgrøderne, kan kontrolleres af kommunerne. Jeg sagde i mit første indlæg, at det, der er bindende, ikke kan kontrolleres, og det, der kan kontrolleres, ikke er bindende. Kommunernes Landsforening var i deputation i formiddag i Folketingets miljøudvalg og gav netop udtryk for, at der var tale om ganske alvorlige problemer med kontrol af gødningsplanlægning og af grønne efterafgrøder.

Som et par sidste bemærkninger vil jeg sige, at en af forudsætningerne for, at vi har haft og har kunnet have en debat her, der ikke er foregået på et overordentlig tyndt grundlag, er den ganske betydelige mængde af information, som Miljøministeriet og Miljøstyrelsen har forsynet os med igennem de år, denne debat nu har stået på. Uanset hvordan man kan opfatte ledelsen af en statsadministration, må man nok sige, at det er håbet, at den åbenhed, der har karakteriseret ministeriet og styrelsen med hensyn til oplysninger, fortsat er til stede, ja, det er ikke blot håbet; det er en nødvendig forudsætning for et rigtigt politisk resultat, når vi afgiver beretning.

Afslutningsvis skal jeg sige til landbruget, at jeg tror egentlig, fru Lone Dybkjær havde ret, da hun fremhævede, at landbruget står i en overordentlig klem situation, som presser de strukturforandringer frem, der skal skabe en mere afbalanceret produktion i forhold til naturen, i forhold til dyrene, men også i forhold til planterne, nemlig de miljøkrav, vi stiller, og de krav om nedbringelse af produktionen, EF stiller.

Det bliver en smertefuld tid for dansk landbrug, og der er ikke nogen tvivl om, at dansk landbrug får brug for økonomisk hjælp og hjælp på anden vis til at komme igennem denne omstilling. Det bliver samtidig overordentlig vanskeligt og uoverskueligt, fordi vi nu den 1. marts får miljøministerens strategiredegørelse vedrørende marginaljorderne. Det er betydelige interesser, der skal slås imod hinanden i dette spil, og det er derfor meget afgørende, at landbruget forstår, at det er miljøet, det er vores opgave at